

РЕШЕНИЕ

№ 2

гр. Кубрат, 10.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КУБРАТ, I - ВИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Албена Д. Великова

при участието на секретаря Вера Люб. Димова
като разгледа докладваното от Албена Д. Великова Гражданско дело № 20233320100399 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по искове с правно основание в разпоредбите на чл. 266, ал. 1 ЗЗД и чл. 79 от ЗЗД, вр. с чл. 120 ЗОП.

Ищецът „МАГНИТ ПОЛ ПОЙНТ“ ЕООД, вписано в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията с ЕИК 131142130, със седалище и адрес на управление: *** представлявано от В. П. П. – управител чрез пълномощник адв. М. И. от САК с адрес по чл. 51 ГПК: *** твърди, че на 10.08.2022 г. между дружеството и Община Кубрат е възникнало правоотношение по договор за обществена поръчка с предмет: предоставяне на консултантски услуги по проект на Община Кубрат по процедура: 7.020 – Енергийна ефективност „Реконструкция, ремонт, оборудване и/или обзавеждане на общински сгради, в които се предоставят обществени услуги, с цел подобряване на тяхната енергийна ефективност“ по мярка 7 „Основни услуги и обновяване на селата в селските райони за периода 2014-2020 г.“. Уговорен бил срок на договора – от получаване на уведомителното писмо от възложителя за стартиране на дейностите, но не по-късно от 31.10.2022 г., с краен срок на изпълнение 25.11.2022 г. Твърди, че страните комуникирали съгласно чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от договора – чрез изрично посочени електронни адреси.

След проведена комуникация между страните и отправени последно от ищеца електронни съобщения на 07.12.2022 г., 08.12.2022 г. и на 15.12.2022 г., работната комуникация от страна на възложителя прекъснала. На 21.12.2022

г. ищецът получил Проект на споразумение за прекратяване на договора на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 от същия, считано от 15.11.2022 г. В споразумението бил посочен изрично текст, че „Договорът за обществена поръчка № 70/10.08.2022 г. не поражда финансови и други претенции между страните“.

Ищецът счита, че е изправна страна по договора, заявява, че не е получил уговореното по същия заплащане, поради което на 07.03.2023 г. подал в РС–Кубрат заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК. По образуваното ЧГД № 175/2023 г. съдът е издал Заповед № 92/08.03.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК, срещу която в законния срок е постъпило възражение от Община Кубрат.

Като счита, че ответникът е неизправна страна по договора и не е изпълнил поетите от него задължения, ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди Община Кубрат да заплати на „МАГНИТ ПОЛ ПОЙНТ“ ЕООД гр. София сумите: 1/уговорената в чл. 7 от договора сума в размер на 12 000.00 лева с вкл. ДДС; 2/ неустойка по чл. 86 ЗЗД, считано от датата на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – 07.03.2023 г. до окончателното изплащане; 3/ неустойка в размер на 1200.00 лева, на основание чл. 92 от ЗЗД вр. с чл. 20 от договора. Претендира присъждане на сторените в настоящото и в заповедното производство разноски.

Ответникът Община Кубрат представлявана от М. Й. в качеството на временно изпълняващ длъжността кмет на общината депозира отговор, че така предявената искова молба е недопустима и неоснователна. Признава, че с ищцовото дружество са били в облигационноправни отношения, породени от сключения Договор № 70/10.08.2022 г. за обществена поръчка. В чл. 7, б. а от същия е било заложено авансово плащане в размер на 50% от цената в 10-дневен срок след подписването му и получаване на уведомителното писмо от възложителя за стартиране на дейностите. За да изпълни задължението си да плати в изпълнение на чл. 8 от договора е следвало дружеството да представи фактура, както и отчет на изпълнение по реда на глава V от договора. Заявява, че и към датата на подаване на писмения отговор изпълнителят не е изпълнил задължението си по нито един от начините заложени в чл. 35 от съглашението. Приложената към исковата молба фактура от 17.11.2023 г. не е депозирана в Община Кубрат, не е осчетоводена и не е придружена с доказателства за депозирането ѝ в общинска администрация, както и за нуждата от дължимото плащане. Поради това счита, че исковата претенция е неоснователна и недоказана и моли като такава съдът да я отхвърли.

СЪДЪТ, преценявайки събраните, по делото доказателства, по реда на чл. 12 от ГПК и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установено следното от фактическа страна:

На основание чл. 146, ал. 1, т. 4 от ГПК съдът е приел за безспорно и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че между страните на

10.08.2022 г. е сключен договор за обществена поръчка с предмет консултантски услуги по проект на Община Кубрат по процедура: 7.020 – Енергийна ефективност „Реконструкция, ремонт, оборудване и/или обзавеждане на общински сгради, в които се предоставят обществени услуги, с цел подобряване на тяхната енергийна ефективност“ по мярка 7 „Основни услуги и обновяване на селата в селските райони за периода 2014-2020 г.“ срещу заплащането на възнаграждение.

От съдържанието на посочения договор е видно, че ищецът се е задължил срещу насрещната парична престация – уговорено възнаграждение в размер на 10 000 лева без ДДС или в размер на 12000 лева с ДДС, по поръчка на ответника да подготви необходимият набор от документи за кандидатстване на Община Кубрат по посочената процедура за подготовка на проектно предложение, проектантски услуги и формуляр за кандидатстване по програмата за т. нар. „енергийна ефективност“ – поставяне на фотоволтаици по покривни конструкции на сгради, които са общинска собственост. Уговорен бил срок на изпълнение на поръчката – считано от получаване на уведомителното писмо от общината за стартиране на дейностите, но не по-късно от 31.10.2022 г. до 25.11.2022 г. Страните постигнали съгласие в клаузата на чл. 7 от договора, че възложителят дължи авансово плащане в размер на 50% от цената в 10-дневен срок след подписване на договора и получаване на уведомителното писмо от възложителя за стартиране на дейностите; 25% от цената в 10-дневен срок след подготвяне и предаване на Заявление за подпомагане за кандидатстване с проект и окончателно плащане в размер до достигане на 100% от цената – в 10-дневен срок след официалното становище за одобрението на проектното предложение.

Изрично страните договорили, че възложителят е длъжен освен да заплати цената в размера, по реда и при условията на договора, да оказва съдействие на изпълнителя във връзка с изпълнение на поръчката, така и да му предостави и осигури достъп до информацията, необходима за извършване на услугите.

С клаузата на чл. 35, ал. 2 от договора страните постигнали съгласие относно начина на комуникация, като от страна на ответника било посочено лице за контакт А. А. – мл. експерт „Европейски проекти“.

Не е спорно, че с Уведомително писмо от 12.08.2022 г. възложителят е стартирал срока за изпълнение на дейностите по договора.

Видно от приложените към исковата молба писмени доказателства, неоспорени от ответната страна, между страните е започнала работна комуникация във връзка с изпълнение на договора – изпращани писма на посочените електронни адреси. Така на 15.08.2022 г. управителят на ищцовото дружество изпратил списък с документи, които са необходими по програмата за енергийна ефективност. На 02.11.2022 г. възложителят е посочил друго лице за контакт вместо А. А., а именно – К. Г., като е

предоставил и паролата, чрез която се осъществява достъп до профила на общината в единната система, чрез която се осъществява кандидатстването по процедура 7.020 – енергийна ефективност. Отново на 09.11.2022 г. управителят на ищеца е изпратил писмо, в което изисква списъка с документи необходими по мярката, като е посочил, че следва да ги получи 22 работни дни преди изтичане на крайния срок. На 08.12.2022 г. нова комуникация между страните, като управителят е отговарял на въпроси във връзка с мярката. Следващо писмо, отново изпратено от управителя на ищцовото дружество на 15.12.2022 г., се посочва, че ответникът не изпраща дейности, КСС и нищо свързано с проекта, а освен това не е преведена авансовата сума по договора. На 16.12.2022 г. отново ищецът е посочил, че не получава нужните документи по проекта, а лицето за контакт не вдига телефона и няма плащане.

На 21.12.2022 г. ответникът изпратил на електронната поща на ищеца писмо, към което е прикачено споразумение за прекратяване на Договор № 70/10.08.2022 г., с указания да го разпечатат, подпишат и подпечатат, след което върнат чрез Еконт за сметка на ответника.

По делото е представена проформа фактура № 0000000099/17.11.2022 г. издадена от ищеца по делото за заплащане на сума в размер на 6 000 лв. с ДДС, представляваща аванс по Договор № 70/10.08.2022 г., за която не се представиха доказателства да е била предявена за плащане от ответника.

На 07.03.2023 г. ищецът подал заявление за издаване заповед по чл. 410 ГПК. В образуваното ЧГД № 175/2023 г. по описа на РС–Кубрат е била издадена Заповед № 92/08.03.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК за сумите: 12 000.00 лева – дължимо възнаграждение по Договор за обществена поръчка № 70/ 10.08.2022 г. в полза на дружеството изпълнител, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на постъпване на заявлението в съда – 07.03.2023 г. до окончателното изпълнение; 240.00 лева – платена държ.такса и 800.00 лева – платено адв. възнаграждение.

В едномесечния срок от връчване на издадената заповед, Община Кубрат е подала възражение по чл. 414 от ГПК, поради което в изпълнение указанията на заповедния съд ищцовото дружество е подало настоящата искова молба.

По инициатива на ищеца са разпитани в качеството на свидетели П. М. и В. В. – адвокати, които по силата на рамков договор с ищцовото дружество сътрудничат на „Магнит Пол пойнт“ ЕООД, в случая по съответната мярка 7.020 – енергийна ефективност включително и по договори с други общини.

Така ищецът чрез управителя се обърнал към св. М. като специалист в областта на обществените поръчки, с опит при работа с ДФ „Земеделие“, която да консултира самата документация за обществената поръчка. Образците на ценово, техническо ниво, самият проект за договор били изцяло нейно предложения, като комуникирала по имейл, както и по телефон с

лицето А. А..

От показанията на св. В. се установява, че на нея от страна на управителя на ищцовото дружество е било възложено да разработи проектно предложение, което включва попълване на формуляр за онлайн кандидатстване в системата ИСУН (Информационна система за управление и наблюдение на средствата от ЕС в България), да консултира подкрепящите документи дали те отговарят на изискванията по програмата, да изготви анализи, като напр. анализ на социално-икономическите ползи, документ, който следва да бъде приложен към конкретното предложение. Консултациите изискват първоначално един списък изискуеми документи от общината, необходими, за да може да се определи допустимост на проектното предложение и да се дефинират отделните дейности, които то ще включва, след което продължава работата на консултанта по обосновка на всяка една дейност. Свидетелката посочва, че работата с „Магнит Пол Пойнт“ ЕООД досежно община Кубрат е започнала през месец септември 2022 г. и първоначалния срок на процедурата е бил до 22.12.2022 г., удължен впоследствие от ДФЗ с два месеца. Свидетелката комуникирала през офиса на ищцовото дружество и не е контактувала със служители на Община Кубрат. Около двадесет дни преди първоначалния краен срок, през месец декември 2022 г. (след изтичане крайния срок на договора) ответникът променил паролата за достъп в ИСУН, която е била предоставена първоначално, за да се генерират онлайн документите и на практика към този момент е била попълнена необходимата документация и работата по кандидатстването на общината е била свършена на 90 %, тъй като оставали да се прикачат документите, които следва да предостави възложителя – разрешения за строеж, декларации, попълнени и подписани от кмета, становище от РИОСВ, количествени сметки от проектантите, проектите за самите фотоволтаични централи, които са обект на проекта, всички представляващи документи, изискуеми по процедурата, които самата община следва да осигури. Свидетелката обяснява, че многократно в кореспонденция през управителя на търговското дружество са изисквали тези документи, за да се завърши проекта, но такива не са били представени от Общината. И тъй като само св. В. работела в системата, в един момент не е имала достъп до профила на общината поради некоректна парола. Свидетелката посочва, че така физически са били възпрепятствани да доведат нещата докрай, защото от една страна общината не им предоставила необходимите документи, а от друга – бил отрязан достъпа им до профила на общината. „Манит Пол Пойнт“ ЕООД е предоставило данните на Община Кубрат по силата на подписано между свидетелката и дружеството споразумение за сътрудничество.

От показанията на свидетелката Л., заемаща длъжността „****“ в Община Кубрат от 2017 г. и понастоящем, се установява, че е започнала да работи по кандидатстването на общината по процедурата по мярка 7.020 – енергийна ефективност, когато колежката ѝ А. А. казала, че ще напусне работа, а кметът А. Н. констатирал, че по договора за консултантски услуги с

„Манит Пол Пойнт“ ЕООД няма изпълнение. Когато започнала работа по проекта, свидетелката забелязала, че много от секциите не са попълнени и не са прикачени документи, поради което е следвало да стори това тя. На 23.02.2023 г. са подадени и регистрирани съответните документи по кандидатстването на Община Кубрат по мярката за енергийна ефективност. В съдебно заседание се представи и прие като доказателство извлечение от единната електронна система с посочен вх. рег. № BG06RDNP001-7.020-0061 от дата 23.02.2023 г.

Предвид така установеното от фактическа страна, СЪДЪТ формулира следните изводи от правна страна:

Разпоредбата на чл. 415 от ГПК предвижда след като е издадена заповед за изпълнение и длъжникът подаде възражение, заявителят следва да предяви установителен иск за сумата, която му е присъдена със заповедта за изпълнение. В настоящия случай ищецът е предявил осъдителни иски, които съдът е приел допустими.

По делото е установено, че между ищцовото дружество „Манит Пол Пойнт“ ЕООД и ответната Община Кубрат е възникнало облигационно правоотношение по силата на сключения между тях консултантски договор от 10.08.2022 г.

Договорът за консултантски услуги не е изрично уреден в закона като вид правна сделка. По силата на този договор изпълнителят поема задължение да извърши конкретни действия, като проучвателна дейност за възложителя, предоставяне на съвети, изготвяне на проекти, планове, договори и др. срещу дължимо от поръчващия възнаграждение. Престацията се определя по волята на договарящите, като изпълнението се изразява в предоставяне на резултата от труда на консултанта. В този смисъл и съобразно практиката на ВКС договорът за консултантски услуги е вид договор за изработка, който може да има за предмет резултати както на физически, така и на умствен труд. При договора за консултантски услуги водещо значение е отдадено на интелектуалните усилия на изпълнителя, но е възможно и обединяването им със задължение за техническо изготвяне на специфичен продукт.

Правната уредба на договора за изработка е уредена в разпоредбите на чл. 258 – чл. 269 от ЗЗД. По своята правна същност договорът за изработка е неформален, консенсуален, двустранен, комутативен, възмезден, като при учреденото от него материално правоотношение за изпълнителя-ищец са породени две основни задължения – да извърши съобразно поръчката в срок и без отклонение от нея и недостатъци процесните услуги и да предаде работата на възложителя, а за възложителя – да приеме (одобри) извършената работа и да заплати уговореното възнаграждение на изпълнителя – арг. чл. 258 от ЗЗД и чл. 266, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД.

Процесният консултантски договор е с уговорен краен срок за изпълнение – 25.11.2022 г. Именно поради изтичане на крайния срок, на 21.12.2022 г. ответникът е изпратил приложеното на л. 25 от делото

споразумение за прекратяване на договора на основание чл. 21, ал. 1, т. 1 от същия като е отбелязано, че споразумението за прекратяване на консултантския договор не поражда финансови или други претенции между страните.

Изпълнителят дължи на поръчващия резултат, т. е. една завършена работа и може да претендира възнаграждение, само ако работата бъде приета – чл. 266, ал.1 във вр. с чл. 264 ЗЗД, както и в случаите на последваща обективна невъзможност за изпълнение, когато част от работа е била изпълнена и може да бъде полезна за поръчващия – чл. 267, ал. 1 ЗЗД.

Законът задължава поръчващият да приеме изработеното – чл. 264, ал. 1 от ЗЗД. Приемането като правно действие представлява 1) фактическо получаване на изработеното и 2) признанието, че то съответства на поръчаното. Следователно, приемане е налице, когато реалното получаване на изработеното се придружава от изричното или мълчаливото изразено изявление на поръчващия, че счита работата съобразна с договора. Приемане означава одобряване. Именно за да може да се даде на приемането значението на одобряването, законът предписва на поръчващия да прегледа работата и да направи всички възражения за неправилно, неточно изпълнение – чл. 264, ал. 2 ЗЗД. И ако не направи такива възражения, работата се счита за приета, т.е. за одобрена, както разпорежда уредената в чл. 264, ал. 3 ЗЗД необорима презумпция.

В настоящото производство претенцията на ищеца, предявена на основание чл. 79, ал. 1 във вр. чл. 266, ал.1 от ЗЗД, е за сумата от 12 000.00 лв., представляваща дължимо възнаграждение по процесния договор за консултантски услуги от 10.08.2022 г. В аспекта на цитираните норми ищецът следва да докаже, че е изпълнил задълженията си по консултантския договор да извърши възложената му работа – че към момента на прекратяване на договора поради изтичане на крайния срок от негова страна са били извършени консултантски услуги, кои са тези услуги и какво е договореното за тях възнаграждение, както и приемането на работата от възложителя – че извършените услуги са приети от ответника. Съобразно чл. 154, ал. 1 от ГПК тежестта да докаже положителния правопогасяващ факт на изпълнение на задължението за заплащане на възнаграждение за изработеното-услугата лежи върху ответника.

Съдът намира, че за изправността на ищеца-изпълнител по договора за консултантски услуги не са представени доказателства. Както се посочи по-горе, съгласно разпоредбата на чл. 266, ал. 1 от ЗЗД, задължението на възложителя за заплащане на възнаграждението за изпълнената работа възниква след приемането ѝ. Приемането на извършената работа обхваща както едно фактическо действие – разместване на фактическата власт върху изработеното, чрез реалното му получаване от възложителя, така и правно действие – признание, че то напълно съответства на възложеното с договора, което всъщност е израз на одобряването му.

По делото не е представено нито едно доказателство за извършени консултации от страна на ищеца по силата на процесния консултантски договор, нито резултатите от извършената консултантска дейност, за да може да се направи извод, че работата е извършена и приета, при което възложителят да дължи заплащане на възнаграждението за тази работа. По несъмнен начин се установи, че на 23.02.2023 г. документите на Община Кубрат за мярката енергийна ефективност са били регистрирани в ИСУН, но каква част от дейността е била извършена от ищеца и съответно каква част от служителя на общинската администрация не се установи. В показанията си свидетелката В. посочва, че работата по договора е била завършена на 90%, а в показанията си св. Емилова твърди, че на нея е било възложено да извърши необходимата работа по кандидатстването на общината по посочената мярка. До края на съдебното дирене ищецът не е навел доказателствени искания, установяващи осъществяването в обективната действителност на материалните предпоставки, при проявлението на които би възникнало притезателното облигационно право за заплащане в негова полза на исковата сума в размер на 12 000 лв.

Всяка страна е длъжна да докаже при условията на пълно и главно фактите и материалните възражения, въз основа на които извлича за себе си благоприятни правни последици, като съобразно правилата за разпределение на доказателствената тежест в гражданския процес – при неустановяване на тези правнорелевантни обстоятелства, съдът е длъжен да приеме недоказания факт за неосъществил се – арг. чл. 154, ал. 1 ГПК.

От изложените по-горе съображения следва, че не е налице доказано изпълнение на възложената работа – реално извършени консултации, нито предаване на резултата от работата и приемането му от възложителя, за да възникне задължение за последния да заплати уговореното възнаграждение. Главният иск за заплащане на сумата 12 000 лв. следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Поради отхвърлянето на главния иск следва да се отхвърлят и акцесорните претенции за законна лихва върху главницата на основание чл. 86 ЗЗД от датата на подаване на заявлението в съда до окончателното изпълнение, както и за заплащане на неустойка в размер на 1200 лв. на основание чл. 92, ал. 1 от ЗЗД.

По делото ищецът се е представлявал от юрисконсулт. Претендира се юрисконсултско възнаграждение за исковото производство, което съдът определя на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, във вр. с чл. 37 ЗПП, във вр. с чл. 25, ал. 1, вр. с ал. 2 ЗПП на 150 лева, като взе предвид конкретната фактическа и правна сложност, проведеното едно съдебно заседание и извършените процесуални действия.

Мотивиран от така изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователни предявените от „МАГНИТ ПОЛ ПОЙНТ“ ЕООД, вписано в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията с ЕИК 131142130, със седалище и адрес на управление: *** представлявано от В. П. П. – управител срещу Община Кубрат, с адрес: ***, ЕИК 000505846, представлявана от А. Н. – кмет осъдителни иски за заплащане на сумата 12 000.00 лева – възнаграждение по Договор за обществена поръчка № 70/10.08.2022 г., ведно със законната лихва върху главницата считано от 07.03.2023 г. до окончателното плащане, за които е издадена Заповед № 92/08.03.2023 г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч. гр. д. № 175/2023 г. по описа на РС–Кубрат.

ОТХВЪРЛЯ предявеният от „МАГНИТ ПОЛ ПОЙНТ“ ЕООД, вписано в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията с ЕИК 131142130, със седалище и адрес на управление: *** представлявано от В. П. П. – управител срещу Община Кубрат, с адрес: ***, ЕИК 000505846, представлявана от А. Н. – кмет осъдителен иск за заплащане на неустойка в размер на 1200.00 лева, на основание чл. 92, ал. 1 от ЗЗД, като неоснователен.

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна претенцията на „МАГНИТ ПОЛ ПОЙНТ“ ЕООД, вписано в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията с ЕИК 131142130, със седалище и адрес на управление: *** представлявано от В. П. П. – управител за присъждане на сторените разноси в заповедното и в исковото производство.

ОСЪЖДА „МАГНИТ ПОЛ ПОЙНТ“ ЕООД, вписано в Търговския регистър, воден от Агенцията по вписванията с ЕИК 131142130, със седалище и адрес на управление: *** представлявано от В. П. П. – управител ДА ЗАПЛАТИ на Община Кубрат, с адрес: ***, ЕИК 000505846, представлявана от А. Н. – кмет сумата **150.00 лева** (сто и петдесет лева, нула ст.) – юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването му на страните пред Разградския окръжен съд.

Съдия при Районен съд – Кубрат: _____